

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Jonstoni Historia Naturalis

Ioannis Ionstoni|| Theatrvm|| Vniversale Omnivm|| Animalivm|| Insectorvm

Jonston, Jan

Heilbrunna, MDCCLXVIII.

VD18 90529197

Historiae Natvralis De Insectis Liber IV. De Insectis Aqvaticis.

urn:nbn:de:gbv:45:1-11095

HISTORIAE NATURALIS
DE
INSECTIS
LIBER IV.
DE INSECTIS AQUATICIS.

TITVLVS I.

De Insectis aquaticis pedatis.

CAPVT I.

De Insectis aquaticis paucipedibus.

ARTICVLVS I.

*De Squilla, Locusta, Scorpione, Notonec̃ta, Cicada,
Anthreno, Forficula, Lacerta, Corculo.*

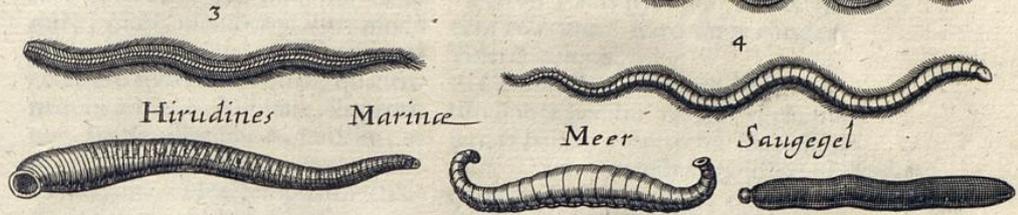
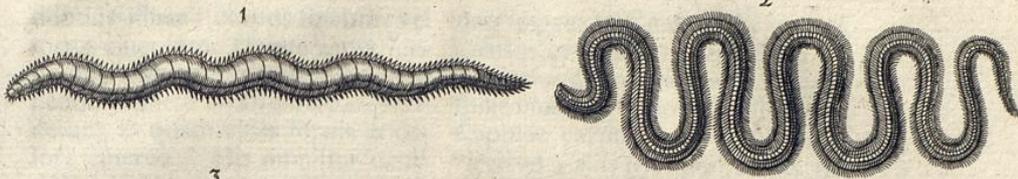
INSECTA aquatica, in Pedata et Apoda distinguuntur. Illa vel paucos vel multos pedes habent. Paucipeda sunt, Squilla, Locusta, Scorpio, Notonec̃ta, Cicada, Anthrenus, Forficula, Lacerta, Corculus, Musca aquatica, Cantharis, Scarabaeus, Tipula, Attelabus Arachnoides, et Ligniperda seu Bellonii Phryganium.

Rondel. de
fluuiatil.
c. 37.

Mouf. The.
atr. l. 2. c. 37.

Squillae primus, quod sciam meminit Rondeletius, sed crustatae duntaxat. Pedes ternos utrinque habet. Cauda in duo longa et tenuia veluti fila desinit, caput rotundum et compressum quatuor corniculis instruitur. At Mouferus plura genera observavit, et icones expressit. Squilla insectum, inquit iste, a Squilla pisce parum differt, nisi, quod et breviores multo antennis, et colorem magis spadiceum vel terrestrem potius obtinuit. Hominum alii testa fragili obducuntur,

alii plani sunt et nudi. Testacei in rivulis praesertim degunt, arundinum vel gladioli radicibus adhaerentes: colore sunt subflavo, nonnunquam autem albicante atque cinereo. Sex tantum pedibus incedunt, reliqui hic appendices pinnarum munere funguntur. Nudi, vel molles sunt vel crustacei: Molles, figura haec constat satis, modo caput spadiceum, reliquum vero corpus obsoleto cinere tinctum imaginemur. Crustaceorum genera omnia articulata sunt, sed aliis globosi articuli, aliis alii: globosi effigies graphice hic repraesentatur, si ipsam leviori spadiceo mollius attingeris. Talis primi et secundi non globosi color. Tertia autem species dorso nigricat, ventre fusco: at omnibus os forcipatum et apppositi pertinax. Quartus prioribus tribus pedibus se movet, caeteris appendiculis pro remis utitur. Collum illi et antennae forcipesque minio dilucius

Hirudines Marinae

Meer Saugegel

Hirudines Marinae Meer-saugegel Aldr

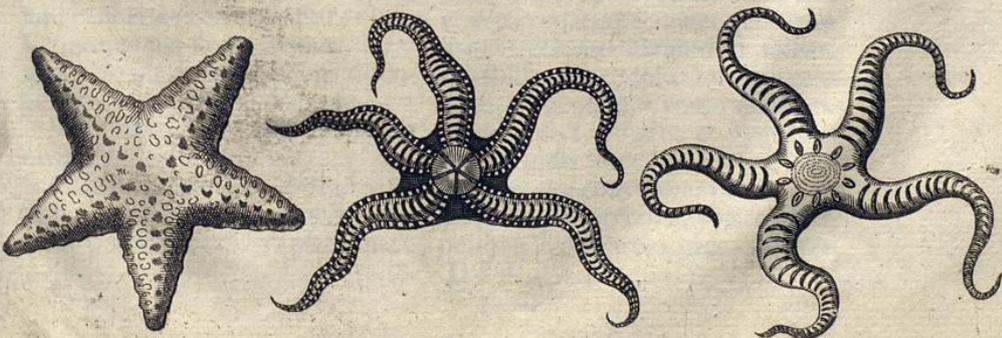
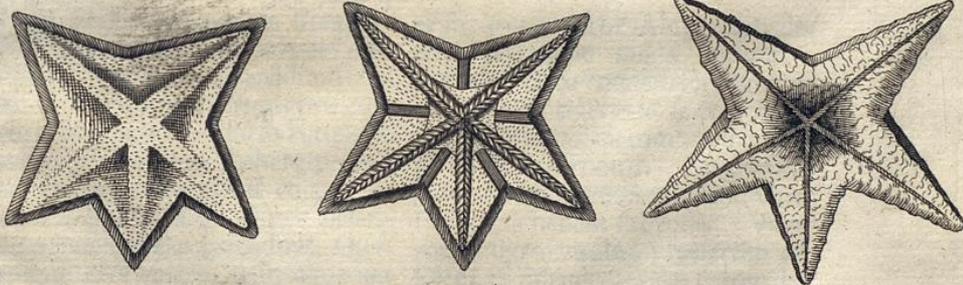
Lumbrici Aquatici seu Marini Meerwürm

Lampret

Stella Marinae Meerstern Aldr

Mont
4. 34.

Rond
thvia
4. 40.

Aldre
inf. I.

dilutius illitae; corpus fuscum, vel magis cinereum. *Quinto* caput longe nigerrimum; corpus plane malicorio simile. *Sextus* ἀκίφαλος videtur, ea quam vides forma et colore cinereo. His omnibus oculi duri, picei, membrana vitri modo perlucida obducti, qui non minus continuo moventur, quam quadrupedum aures. Assultant illi protinus, ut Squillae pisces, in coitu, et ubi licentia audacia crevit, implent faemellam. Hoc tempus speculatus index morsu levi significat: illa ore compresso quicquid inclusit examinat, partemque socio tribuit: coeunt enim ore, cancrorum more et locustarum. Quem vero in Medicina usum fortiuntur, nequeo ex scriptoribus vel Empyricis ullis, quibus vel ignoti Squillae vel despecti videntur, recensere. Id tamen constat, mense Aprili et Majo, nihil ad pisces inescandos utilius haberi posse.

Moufet. l. 2.
c. 34.

Locusta piscem imitatur. Colorem habet pallentem cum virore. *Scorpionum* palustrium tria vidit, atque habuit genera Moufetus. Pri-

mus nigricabat nonnihil, reliqui arenam candicantem referebant.

Notonecta non ventre ut alia, sed spina innatant. Horum aliis oculi, scapulae corpusque nigricant, aliis virescunt, aliis pyropum, aliis piceum referunt. Raro duos ejusdem videris coloris.

Cicadae fluviatiles, et ventris latitudine et pedibus natant, utrinque ternos habent, postremi longissimi sunt. Hoc a terrestribus differunt, quod capite sunt magis exerto, et cervicis aliquid habere videantur.

Rond. de
fluviat. l. 3.

Anthreno fuscum ubique corpus, oculis piceis exceptis.

Forficulae idem fere color, sed magis saturus; carere oculis videtur, sed intus conditis cernit atque dijudicat objecta.

Lacerta varii coloris est, et piscatorum gaudet intuitu. Circa rupes Britannicas non infrequens, ubi piscibus insidiatur.

Corculus cordis effigiem, pedibus capiteque demptis, scite exprimit. Ocellos habet perexiguos et nigros; tibias sex concolores, duobus digitis instructos.

ARTICVLVS II.

De Musca aquatica, Cantharide, Scarabaeo, Tipula, Attelabo Arachnoide, et Ligniperda.

Rondel. de
fluviat. l.
c. 40.

De Musca aquatica ita Rondeletius. Muscas volantes, in aquae extremitate saepe vidimus aestare. Oculis sunt magnis pro corporis magnitudine, dorso rotundo, ventre plano, senos habent pedes, posteriores majores ad corpus in aqua impellendum. Inter natandum geminas alas extendunt. Quare et in aëre volare, et in aqua natare possunt. Natant ventre in coelum conuerso, contrario situ volant. Vtrumque per vices faciunt. Venter lineis nigris et viridibus distinguitur, his pisces insidiatur.

Vide vero quae de his in Muscis diximus.

Aldrov. H.
lib. 17. c. 1.

Cantharides, in paludibus circa lacum prope Bononiam, reperiuntur, quae per superficiem (placet haec

et sequentia verbis Aldrovandi describere) aquae modo irrequieto huc illuc circa eundem fere semper locum mira celeritate se trahunt: nec in summo tantum, sed etiam profundius feruntur. Magnitudine, et forma Cimices referunt. Crucula sena habent subrufa. Vaginae e nigro virides, praesertim ad solem, et splendentes alas tegunt sed non penitus, ad caudam enim alarum extremitas prominet, quae cum in aqua celeriter feruntur ut solent, mirabili candore, splendoreque conspicuo argentum vivum, quodammodo refert: Vnde, et Pygolampides si quis appellat, nomen ipsorum naturae conveniens posuerit. In aërem si proreperint, volare etiam possunt. Icon earum haec est. Cum
D d d 2 de

cante, ventre et lateribus croceis, cauda mucronata et nigra. In sepius versatur aestate, rarius in campis reperitur. Coeunt diſtae tipulae averſis caudis, atque ita volant; recurvantur tamen quandoque velut in complexus. Aldrovandus bina Tipularum genera observavit. Prius in aqua stagnante scrobis, foveave, cui cannabim macerandam immergunt rustici Bononienses, quae ab eo usu Maceratolo vocatur, inventum, longum erat integrum palmum, colore fusco. Attelabo sive locustae apterae non ab simile, nisi quadrupes fuisset. Antennas binas, sed articulatas, prope medium, extremo nonnihil deorsum reflexas, ac hamatas unico angularum unguiculis simili, quibus obvia apprehendit, altera nempe articulo reliquae antennarum longitudine annexas. Capitulum exiguum ante exigua appendice, velut corniculo acuto armatum, figura fere trigona, ocellis utrimque eminentibus atris, ac splendidis immobilibus instructum. Alatum est pennis quaternis longis, et angustis, subtilissimis. Caudae loco appendices binas longissimas filamentorum instar, statim ab ano dispartitas gestabat. Pedes quaternos, singulos tribus articulationibus distinctos, nempe ob longitudinem, sed imbecillimos, quales fere Araneis sunt; anteriore corporis parte, petore locatos. Unde cum in aquis degant, Belgae et Germani, ut audio suo idiomate Waterspinnen vocant, i. e. araneas aquaticas, Collum a capite subest oblongiusculum, quod a ventre paulum latiore excipitur, et ipso tandem in acumen paulatim extenuato. Dorsum ei erat planum, quod alis tegitur, ac ferruginei coloris. Venter supine utrimque in sulcum conspicitur exsculptus, prominente medio tereti, seu cauliculo herbae cujusdam, ut polygoni foeminae internoniis, ac geniculis quinque quos annulos vocant, secto. Horum singulorum interstitiis macula, seu punctum nigrum conspicitur. Cum itaque quadrupes sit haec Tipula,

ab ea quam sepedem Festus esse dicebat, plurimum differt. Sed et hanc observavit. Mira corporis levitate, et pedum agilitate aquis quoque inambulat, oblongiusculum, et angustum, sed priore multo minus, et multis ab illa partibus discrepans. Sepes est nec alatum, nigrum toto corpore, sine cauda, sed antennas exiguas, veluti filamenta subtilissima ante gerens, quibus etiam ingreditur nonnunquam. Est et aliud genus inter hanc, et majorem medium Vere, ut Aprili aquis supernatans, ac repens, corporis figura majori plane simili, sed et multo minus, oblonga caudae appendice carens, et maculis in ventre, quarum loco in mediis alis nigris albidam terete gerit.

Attelabum arachnoidem nominat Aldrovandus insectum quoddam, Aranei speciem ferens, sed sex tantum pedibus doratum, colore cinereo, ac vulvae, seu fundi lutosi (in quo sese occulit, aut summa superficie ejus sedet, aliquando reptans, nonnunquam natans) adeo simili, ut nisi lynceis oculis data opera diligentissime intuenti eum deprehendere, aut observare non liceat. Rictu fere est Locustae, ocellis utrinque alte satis extantibus, caetero corporis habitu non male araneum referens, alvo tota annulis pluribus secta, parte prona compressa, supina nonnihil rotunda, ita ut mediam quandam formam inter Araneum, et Attelabum, seu locustam apteram brevem habeat.

Ligniperdam aquaticam non videtur Aristoteles agnovisse. Etenim festucas, lignave colligere eam scribit, quibus sese induat, atque cum post iis spoliatur, emori, cum ejusmodi animal, quod Ligniperdam aquaticam nominavit, spoliatum suis festucis, quae variis ex partibus herbarum constant, minime moriatur, sed subinde novas festucas recolligat, in quarum vertice exiguam ligni, at non cujuslibet, sed quod levitate sua aquis supernatare cognoscit portiunculam supra cervicem suam, ne mergatur, E ce immi-

immiscere novit: alioqui a terrestri nihil vel parum admodum differt. Bellonius Phrygium vocare videtur, et sic de eo scribit; Phrygium fluviatile aequae, ac marinum dejectamentum, Galli Charree appellant, quod cinereum excrementis fit perfimile. Pisciculus est, aut potius vermiculus, quo piscatores utuntur pro esca: sic appellatus, quod phrygana, id est, fremia, sive festucas, sive thecae, aut tegumentis lateribus, filo tanquam araneae ab ejus ore dependente (novit enim nere ut aranea) agglutinans circumponat, ex quibus auferens, casam ampliore sibi construit. In quo pinnoterem imitaretur: nisi

pinnoteres sibi ipsi domum facere nescirent. Senos utrinque pedes habet, quibus in aquae etiam rapidissimae rivulis incedit: nare etiam nescit. Estque animal tenue, oblongum parvae Erucae simile, quem avidissime appetunt Truttae. Est enim profuentibus aquis, ac torrentibus frequens. Eo etiam pisciculi, si sua theca, seu involucre nudetur, affarim capiuntur. Chrysippus Philosophus, inquit Plinius, tradit, Phrygium alligatum remedio esse quartanis: quod autem esset id animal, nec ipse descripsit, nec nos invenimus, qui novisset. Quid de eo sentiat Gesnerus, vide apud eum et Aldrovandum.

CAPVT II.

De Insectis aquaticis multipedibus.

Insecta aquatica polypoda sunt *Tinea*, *Pulex marinus*, *Pediculus marinus*, *Afillus aquaticus*, *Scolopendra marina*, et *vermes in tubulis delitescentes*.

Aldr. Hist.
Inf. 1.7. c. 2.

Tinea vermes sunt perparvi, et quia convolvi solent, minores aliquando, colore albo, *pedibus* plurimis per totius corporis alveum contiguis, et mollioribus. *Cauda* oblonga in alveum desinit. *Oculi* sunt perexigua puncta alba, cum centro longe minutissimo. Reperiuntur in fontibus bonis et frigidis; Martio praesertim mense. In terra propter pedum seu mollitiem seu multitudinem (nam et ab ore veluti pedes prominent) progredi nequeunt: in aquis, corpore in latus alterum inclinato currunt; et nisi fallor, retrorsum quoque incidunt. Cum aqua epotae ventrem inflant, et largo haustu vini pelluntur. Forte et therebintinae, oleo, butyro, lacti et sero cederent. Gesnerus Gallis easdem cum Scrofulis, quas Agrovellas vel Escroelles vocant esse putat. Multipedes sane faciunt, corpusculo brevi, cauda reflexa, inveniri quoque in fluviis, puteis et fontibus.

Pulex marinus, qui Aristoteli *ῥόδιον θαλάσσιον*, Rondeletio est tenui crusta insecta bestiola, quae facie homines ridiculos pictos, aliis partibus locustas repraesentat: et tam parva, ut particula corporis nisi ab oculato, discerni non possit. Gignuntur, inquit, in profundo mari tanta foecunditate, ut escam ex pisce confectam, si diu in imo manserit, totam corrodant. Aldrovandus hunc inter crustata refert. Niphus cum Scolopendra marina confundit. Kiranides minimum animal, quo piscatores utantur, esse dicit: salireque per littus. Moufetus Afellum marinum vocat, et sic describit. *Pulex* sive Afellus marinus squillam molliorem refert, nisi quod quatuor tantum pedibus (pace Gesneri dixerim) donatur, et frequentibus longisque saltibus se liberat, a numero pedum. Afellus dicitur a saltu, Aristotelis *pulex*: a dorso gibboso, Scrofula nuncupatur: color illi lividus cum nigredine. Longitudo fluviatilium digitum transversum: latitudo, semidigitum non superat: marinorum major dimensio, qui litore refluentem, et in aquis dulcibus saepe conspicitur.

Mouf. de
Inf. 2. c. 39.

spicitur. Venatoribus item spectatoribusque mirum agilitatis praeber exemplum.

Aldrov. H. Inf. l. 7. c. 7. Hunc cum Pysyllio herba decotum, et de collo suspensum rigorem tertianarum fugare; cum aqua marina aspersos, pulices pellere; tres in lapide psorite, qui et porus, sculptos, sub calamo viridi manentes, cum radice herbae pysyllii reclusos, contra morbum comitiale, amuletum esse scribit Kiranides. Meminisse eorundem videtur Plinius, cum dicit: *Adeo nihil non gignitur in mari, ut Cauponarum etiam aestiva animalia, perniciose molesta saltu, aut quae capillis maxime caelat, existant: et circumglobata escae saepe extrahuntur: quae causa somnum piscium in mari noctibus infestare existimatur.*

Rondel. de piscib. l. 19. c. 28. *Pediculus*, qui Aristoteli *ὄβηρ θαλάσσιος*, duplex ex Rondeletii sententia est. *Vnus* qui in mari, quod est a Cyrene ad Aegyptum circa Delphinum est: qui omnium pinguis pabuli copia evadit, quae a Delphino suppeditatur. *Alter* est, quem hic depinximus, majoris fabae magnitudine et latitudine, scarabaeo terrestri similis, corpus ex aliquot tabellis, veluti locustae vel squillae cauda constat: ante os duo cornua brevia habet: utrinque pedes multos, incurvos, in acutum desinentes. Piscibus ita haeret ut eripi non possit. Sugit ut hirudo, nec prius abscedit, quam rabidum et exsuccum piscem reddiderit. Reperitur cervici mugilum, luporum, et saxatilium piscium affixus. Aristotelis esse demonstrat ibidem. Bellonius perperam *Asilus* seu *Oestrum* vocat. Octo utrinque pedes habere, octonis tabellis in tergore loricari; priorum pedum ungues ad caput, posteriorum ad pedes converti; oculos parvos, nigros, et aliquanto eminentes habere; Erythrinis etiam dentalibus ac fargis vesci; in orbem se contrahere; praegnantem denique plaurumque inveniri, addit. Est et aliud animalculum marinum, cuius hic iconem appono. *Ἐπιπλῆ* quoque Nu-

menii huc spectat, littoralis vermis et fossilis, longis pedibus constans, repens et inescandis piscibus idoneus.

Asilus marinus, quem *Oestrum* marinum veteres a naturae similitudine, quae ei cum terrestri communis vocant, *Ligures Prusam*, pro ore tubulum seu fistulam habet, pro corporis ratione longam. Utrisque sitae sunt veluti manus duae quae ad os flectuntur, sequitur alvus cum incisuris, cui affixi sunt sex pedes, duo qui in extrema alvo sunt, crassiores sunt et longiores, qui sequuntur utrinque locati, paulo minores, reliqui duo, qui magis in lateribus sunt, omnium minimi. Ore sive fistula, scorpionis terrestris caudae, pedibus, ejusdem brachiis similis est, alvo et magnitudine, araneo. Ut *Polypi acetabulis*, ita hic ore adhaeret parti molliculae et pingui sub pinna ita tenaciter, ut avelli integer non possit. Sanguinem exugit hirudinum ritu, usque dum prae plenitudine decidat et moriatur. Cur in fummo tantum aestu, et Caniculae tempore pisces dictos infestet, id in causa esse puto, quod aestate tantum nascatur, autumno pereat. Cur sub pinna haereat, in causa est partis mollitudo, pinguitudo, et sanguinis copia. Reliquo corpore *Thynni* cute quidem laevi integuntur, sed illi subsunt squamae duriores.

Quantum ad *Scolopenaras*, Aristoteles, *παραπλησίας τῶ ἀδα ταῖς χερσίν*, aspectu terrenis similes esse dicit; in saxosis locis gigni, colore magis rubro esse, pedum numero terrestres superare, gracilitatem crurum si excipias, serpentum more non in altis gurgitibus nasci, adjicit.

Rondeletius, duas species proponit. Prior minor est, colore plane rubro, dodrantali magnitudine, in saxosis locis degit. A capite ad caudam pedes habet plurimos: in flexus et volumina sese contorquet: nunc longior, nunc brevior, nunc gracilior, nunc crassior efficitur. Altera est superiore multo longior, utpote

utpote quae ad cubiti longitudinem accedat, tenuior, colore ad candidum vergente. A capite ad caudam pedes utrinque habet plurimos, veluti superior. Aldrovandus addit ex Gesnero tertiam, colore miniaceo. Gesnerus videtur quaedam ex his in dubium vocare, dum Aristotelis descriptionem attendit. Minores terrestribus facere Aristoteli: Brasavolum vero ad se misisse duos pollices longam, apud se vix duos digitos aequare: Rondeletii longe majores esse, Marcellum Virgilium terrestribus longiores facere. Quod forma attendatur, longe aliam caudae capitique in terrestribus vidisse. Vt sit, in laceratorum marinorum, ut et acuum ventriculo saepe eas reperit Rondeletius: ita ut exinde, iisdem hos pisces vesci colligi possit: et quia in alto mari vivant, in littoribus aut littorum faxis easdem vivere, falsum sit. Appetere nidorulenta; hamum devoratum simul cum interaneis dejicere, dejecto, ista iterum intro recipere; piscatoribus quod si hamum attigerint, nullus piscis ad hamum post accedat, infestam esse; attactam a durere; naturae ipsius

Moufet. 2. c. 39.

est. Moufetus in limosis stagnis, et ubi ostreae saginantur, latere scri-

psit. Nonnus psyllothrum ex thuris, atramenti futorii ana unc. ij. scolopendr. unc. iij. tritis, et cum calcis pulvere commistis commendat.

De Vermibus in tubulis nascentibus, ita Rondeletius. Nascuntur in faxis marinis et super concharum vetustarum testas, tubuli vel Siphunculi testacei, rotundi, asperi, candidi, intus laevissimi, quorum alii recti sunt, alii contorti et replicati. In his procreantur et vivunt vermes, qui foras se exerunt hauriendae aquae gratia. Hi colore, substantia, scolopendrae rubrae similes sunt, figura et magnitudine nonnihil differunt: longissimi enim digiti magnitudinem non excedunt. Pars posterior folii myrtei modo in acutum desinit, Priore parte utrinque pedes habent, veluti scolopendrae, unde fistula prominere in extremo obrusa tubae modo, et perforata, qualem in asilo marino depingemus, ea aquam trahit. Horum vermiculorum testa Pharmacopaei nostri utuntur, in compositione unguenti citrini pro dentali. Huic similem testam etiam dentale vocant, quo in eodem unguento utuntur.

Hujusmodi aliquot picturae superiori aspersimus.

TITVLVS II.

De Insectis aquaticis apodibus.

CAPVT I.

De Hirudine.

Absoluta insectorum aquaticorum pedatorum historia, ad apoda progredimur, Haec vero intra *Hirudines*, *Stellas*, *Hippocampum*, *Vvam marinam*, *Oripem*, *Lambicum marinum*, *Setam*, *Vermem Indicum*, et alios consistunt.

Aldrov. H. Inf. 7. c. 11
Moufet. 2. c. 41.

Nomen.

Hirudinem quidam ab haerendo, quod corporibus haereat, alii ab hauriendo Latinis dictam esse putant. Dicitur Latinis et *Sanguisuga*. Graeci *βδέλλα*, et quidem *ὑδατόν*, *λυμναίαν* dixere, sine dubio, a *βδέλ-*

λω, *βδέλω*, *ἀμέλω*, *ἐπιπέλω*, *ἐκμύζω*. Hesychio dicuntur *δεμβλαῖς* et *βλέταις*, et *δρίλακας*, secundum Elienses. Eidem *βαίτουξ βδέλλα* est.

Duorum est generum. *Marina* nempe, et *Lacustris*. Illa, Rondeletio describente, digiti est magnitudine, cervice graciliore, cauda paulo crassiore. Os et caudae extremum Polyporum acetabulis similia sunt, ut eorum adhaesione sese trahant. Corpus insectorum modo ex multis annulis circularisve constat, sed

Differentia. Rondelet. de Inf. c. 7.

sed duriore cute quam palustres, quod in causa est, cur non ita in globum se contrahere, nec ita se colligere possint, sed caudam tantum et caput proferunt, et retrahunt. Interna omnia continuo ductu producta et indistincta. In luto vivit, virus olet, cibo idonea non est: pisces tamen lutosi et litorales ea vescuntur. In oleo antiquissimo decocta aurium dolorem sedat. In oleo amygdalino, vel Chamaemelino, dolorem haemorrhoidum. In vino, vulneribus nervorum et convulsionibus utilis est. Vitae alopecias cum aceto curant.

Lacustris circulis velut inter se colligatis constant, quorum opera quandoque in globum contrahuntur. Ossibus et pinnis carent. Os illis trianguli instar, id vulnus inflatum ostendit. Villanovanus fistulam in ore more culicis tribuit. Alii in majoribus acutius, in minoribus rotundum; in omnibus foramen in medio exile, observare. Ab ore ad alvum continuus est meatus. In mortuis longitudo circiter digiti. Lineis et punctis nigris notantur omnes, reliquo colore variant. Varias differentias sortiuntur. Sunt quae caput magnum habent, coloris ruffi, variis filamentis distinctae, lanuginosae, et venenatae. Sunt et aliae tenuiores, capite brevi, ventre rubro, quae in aquis puris habitant. Albertus Nigrarum et planarum; nec non quae in dorso virgulas rubeas et aliquantulum rugatas habent etc. meminit. Apud Helverios *Minores* sunt nigrae; *maiores* subvirides, striis per longitudinem subflavis aut ruffis, in quibus puncta aliquot nigricant. Vifae Venetiis *virides*, maculis hinc inde nigris resperfae. In fluentibus aquis, *albas*, perexiguas, ore utrinque in circumlo lato, sed altero duplo latiore, quales vel piscibus nonnunquam adhaerent, invenies. In Mauritaniae quodam flumine septenum cubitorum, quae per gulam perforatam respirent, inveniri, Strabo prodidit. In jecinoribus boum similem hirudini lacustri vermem,

alii. Mousetus in *perforatas*, quas Europa non novit, et *Imperforatas* distinguit. Mouset. de Inf. 2. c. 41.

Ad *Naturam* earum pertinet, in paludosis et turbidis aquis ut plurimum, in saxosis, arenosis et claris, raro inveniri: ex putri nasci, nec scitur an coeant: autumno condit, per hyemem latitare, circa Calendas Maji, aut paulo ante, et quidem nonnisi tepido aere apparere. Eaedem sanguine visitant. Vbi corpori adhaesere, non citius avelluntur, quam explotae decidant: imo quanto magis trahuntur, tanto fortius insident, donec rumpantur. Caudae et ori innitentes moventur. Cannae inclusae retrorsum exeunt: et quia os valde acuere, et in tenuitatem se extendere possunt, per angustissima etiam elabuntur.

Magni sunt in evacuando sanguine in Medicina usus. Fugiendae rufae, magnorum capitum, virides, nigrae, et quae in limosis nimis agunt. Laudantur, quae ex aquis fluentibus rufae rotundae, colore jecinoris, parvorum capitum. Praestantissimae putantur, quibus venter rubet, dorsum viret, praesertim si ex aquis fluentibus fuerint. In Germania praeseruntur majores, ex nigro subvirides, striis per longitudinem ruffis, in quibus maculae nigrae sunt. Applicantur in vulneribus venenatis, capitis, colli, jecoris, lienis, genitalium membrorum, etc. morbis. Vfus Hirudinum.

De praeparatione, et modo utendi, abunde apud Medicos invenies. Nierem. H. E. 13. c. 19.

Huc spectat, *Lumates* molestissima hirudinis species, inter herbas et montium arbores vivens, semidigitum longa, et impense tenuis. Adhaerent iter agentibus, subeuntque quosvis humani corporis meatus, etiam angustos et foedos, neque prius discedunt, quam humano fatientur sanguine: tunc enim sponte cadunt, ac minus infestant Sole vigente. Remedium est, arundinibus quibusdam praeacuris eas avellere, aut sese tueri intra aquas, confidendo faxis. si quae forte adsunt, aut pyram construere, atque interponere ignem.

F ff

CAPVT. II.

CAPVT II.

De Stellis.

Datum Insecto huic *Stellae* nomen, quod *stellas* imitetur. Graecis est *ἀστὴρ*, Myrepto *ἀστέριον*, modernis Graecis *σταυρὸς*, ut Gil- lius notavit; vel potius, ut Ronde- letio visum, *σταυρὸς*, quod pali li- gnei infixi modo, radios habeant. Sylvaticus, Sydus marinum vocat; Cremonensis, Magiarastrum mari- num.

Descriptio. Osipsis versus caudam, in medio radiorum situm, inque gyrum quin- que digitos ostendere, auctor est Bellonius: Excrementorum nullum exitum, et ore excerni quae superva- cua sunt, Rondeletius. Duriore co- rio sive callo omnes integuntur; ideo Aristoteles cum aliis testaceis recen- suit.

Natura. In marinis littoribus saepe conspe- ximus: vaganturque in mari, ut polypi, brachia deducendo, nunc antegradiendo, nunc in orbem con- volvendo, et suctu acerabulorum, Echini modo, lapidibus adhaerent. Conchas aggrediuntur et devorant. Quinque in dissecto ventre cochleas invenisse scribit Rondeletius, tres integras, duas cum testis suis confe- ctas. Adeo fervida ejus natura est, ut quicquid sumserit, id licet illico ab ea extrahatur, biscoctum, (*διεφθον*) appareat. Plinius dicit, tam igneum fervorem ei esse tradi, ut omnia in mari contacta adurat, omnem ci- bum statim peragat. Extra aquam torpescere, prodidit Bellonius, in aquam immersas, et supinas instra- tas, promuscides in extrema plus- quam quinque millia exerere cernit, et in pronam partem moveri.

Usum. Esse quasdam in *cibis*, ex Bello- nio colligimus. In *Medicina*, Hippo- crates, nigras cum brassica et vino o- dorato adversus uteri strangulatio- nem propinat. Apud Myreptum in- ter suffimenta contra epilepsiam re- censetur. Inter psilothra a Galeno numerari, certum: et Gesnerus, ca- runculam, in quibusdam edulem esse scribit, reliquam substantiam

pilos deperdere. Laevem, ad peri- tonaei rupturam, cum ononide, fe- lici cum successu applicari posse exi- stimat.

Differentias et Genera si attenda- mus, sunt plura. Sunt parvae, ma- gnae: sunt, quae flavescunt, nigri- cant, cinerascunt: sunt aculeatae, laeves, longae, breves. Optime ve- ro, in eas quae quinque radiorum sunt, et quae plurium distinguun- tur. Illae *Cartilagineae*, *Testaceae*, *Laeves*, *Pectinatae*, *Echinatae*, *Arbo- rescentes*, *Solares*.

Cartilaginea prone et supine ex- hibetur. Supine partis marginibus puniceis, reliqua pars intima, et quae hisce marginibus continetur, sanguineis maculis et albis, veluti in quodam marmoris genere, consper- sa. Pronae vero partis margines ad- modum sunt sanguineae: quinque in medio rimae, in singulas partes abeuntes, maculis autem coeruleis, ea pars, quae margines undique contingit, insignitur: haec aliae se- quuntur prope medium maculae rubicundae.

Testacea dicitur, non quod vere testacea sit (nam exsiccata, cum cor- tice teri manibus, quamvis aegre, potest) sed quod duritie corticis, magis quam aliae stellae, quas un- quam observavi, ad testacea acce- dat. Haec cortice candicat, spitha- mam longa quoquoversum dimen- sa, nempe ab uno radio ad alterum, qui e regione est.

Distant autem extremitates cu- jusque radii a proximis mediam spi- thamam aut paulo amplius. Possit etiam non immerito tuberosa, et verrucaria nuncupari, nam superio- ri parte in singulis radiis tubera, et verrucas habet.

Laevis est duplex: *Rondeletii* nempe, aculeis enim omni ex parte, atque asperitate caret. Radii longi sunt rotundi, flexibiles, murium cau- dis per similes: eorum integumen- tum cortici serpentum simile est: et

Aldrov. H. Inf. 6. c. 18. *Nomen.*

Rondel. de Insect. c. 14.

Differentia.

Rondel. de Insect. c. 10.

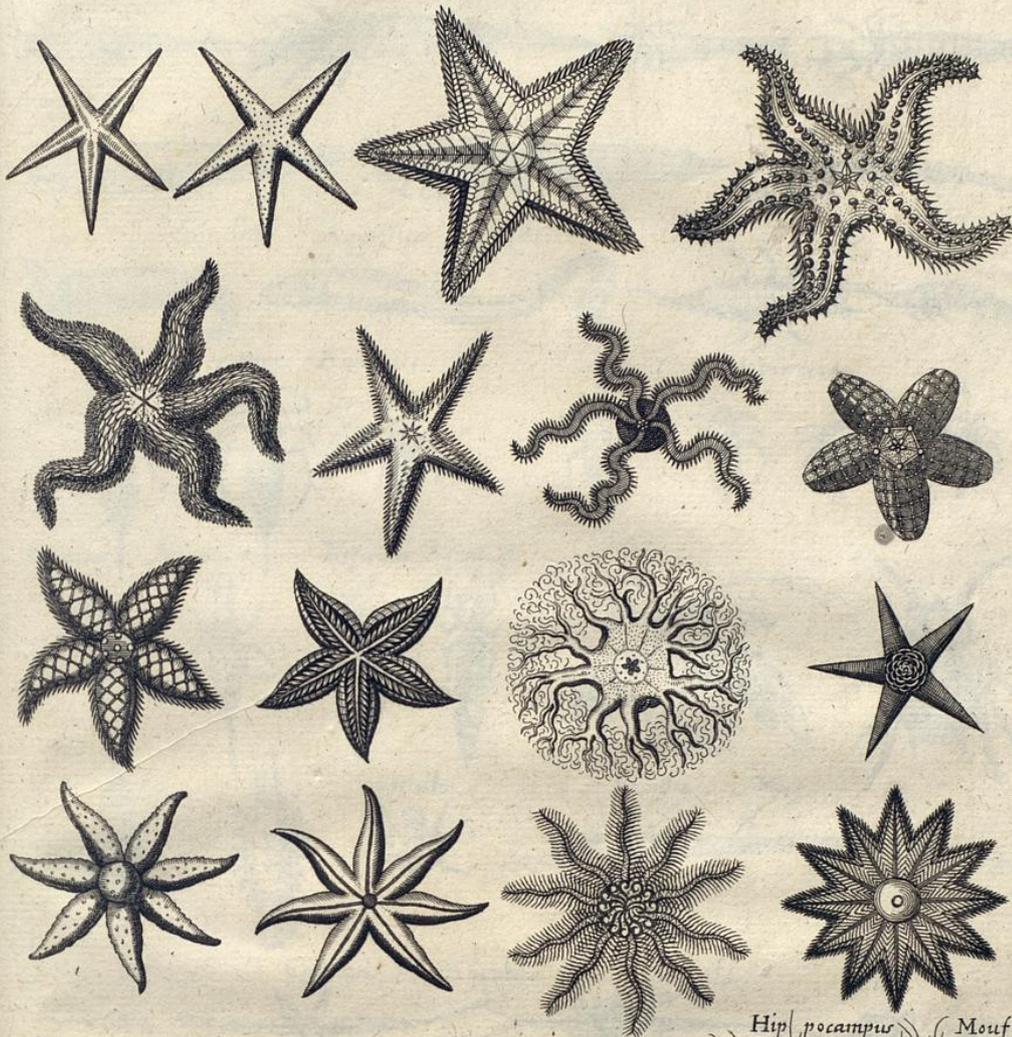
Natura.

Arist. H. A. 5. c. 15.

Plin. H. N. 9. c. 6.

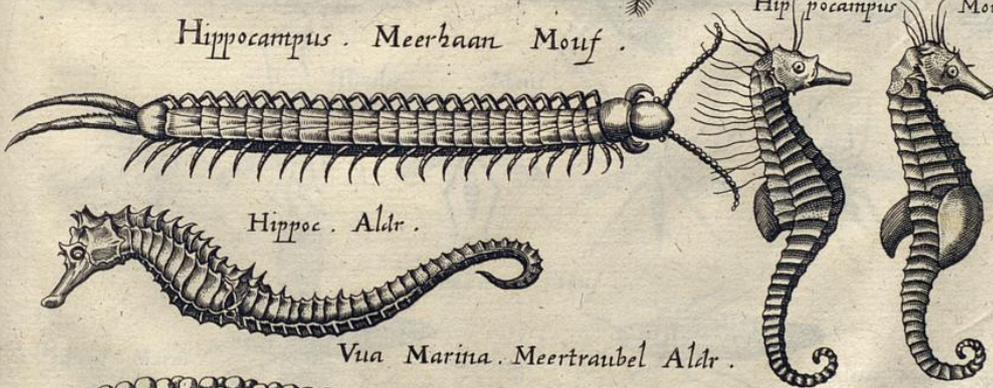
Usum.

Stellæ s. asterium Marina. Meerstern Aldr. Tab. xxvi

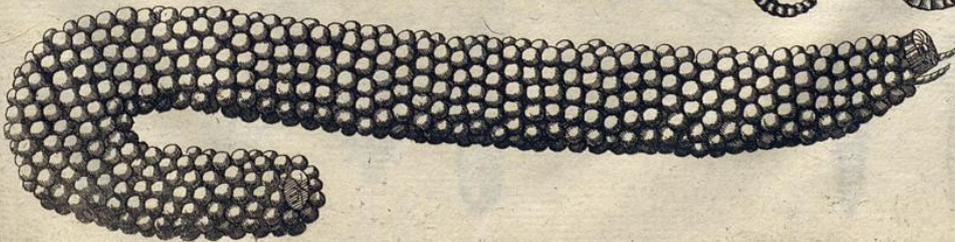
Hippocampus. Meerhaan Mouf.

Hippocampus Mouf.

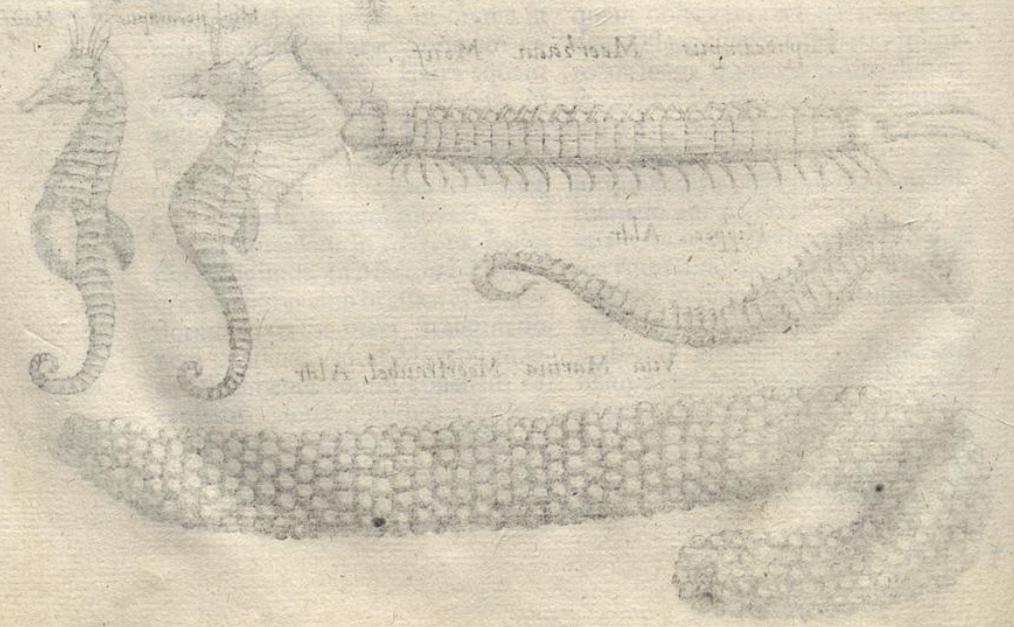
Hippoc. Aldr.

Vua Marina. Meertraubel Aldr.

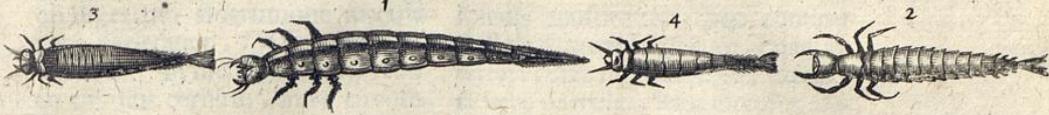

de
14.
ine.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a title or header.

Squillæ Aquaticæ Mouf.

Squillæ Aquaticæ Aldr.

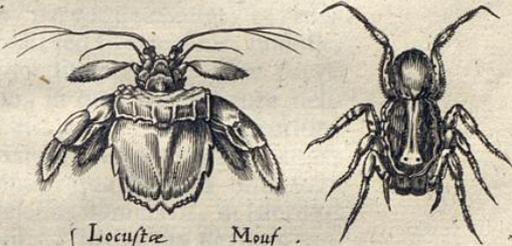
Mouf. Scorpiones Aquatici

Notonecta

Lacertæ Aquaticæ Forficulæ Aquat. M.

Corculy

Locustæ

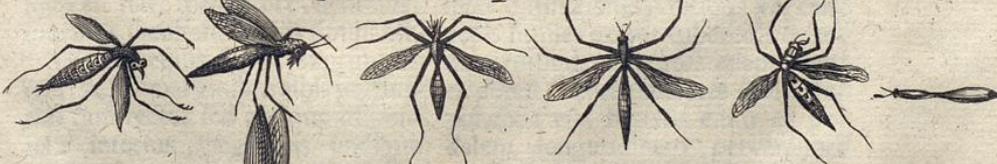
Mouf.

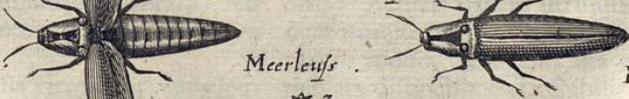
Cantharis Aquaticæ Aldr.

Tipulæ Mouf.

Cicada Mouf.

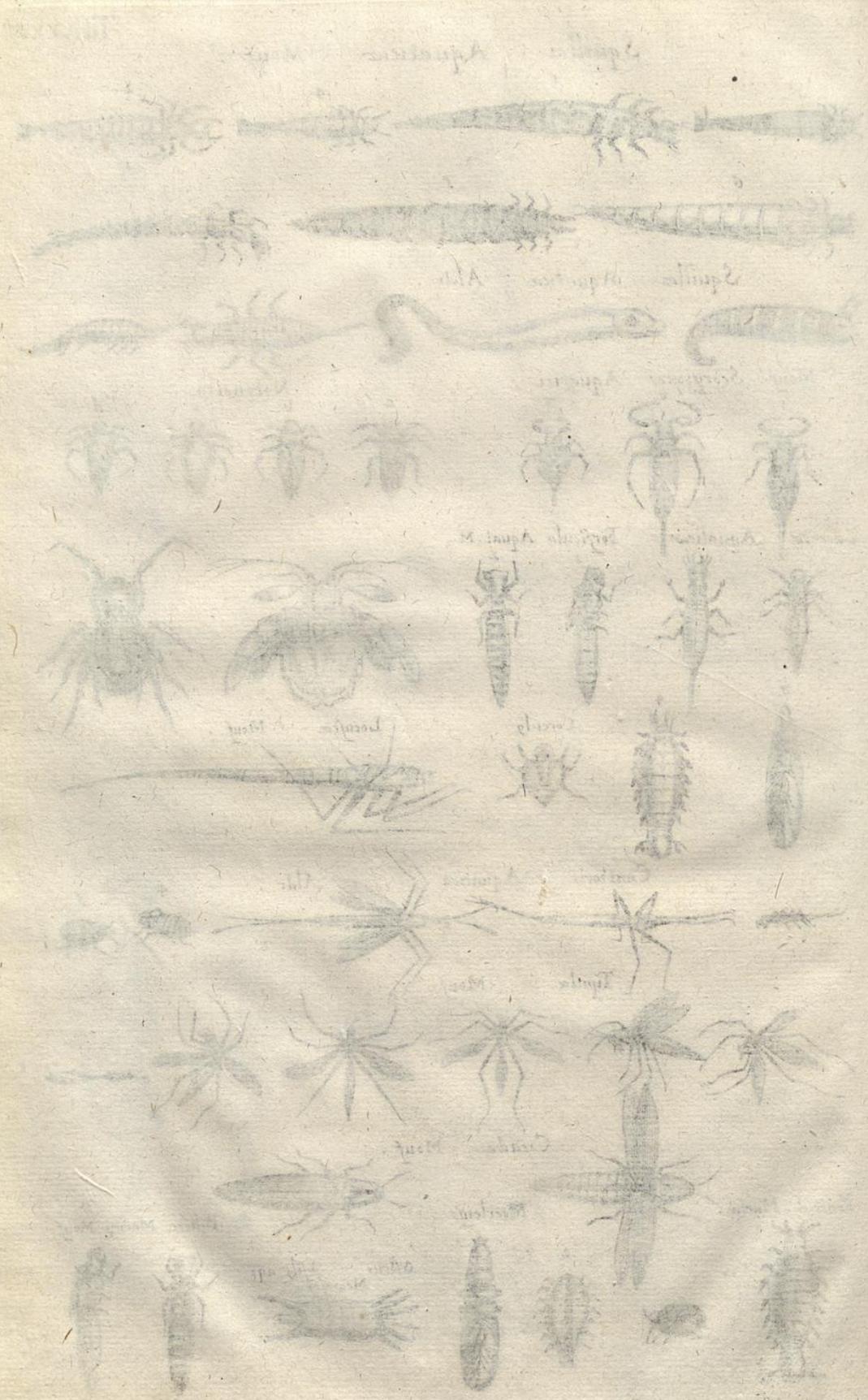
Pedicul. Marin.

Meerleufs

Pulices Marini Mouf.

Astrus Asils aq: Meerleuf

ob nigrarum albarumque macularum varietatem, spectaculum jucundum. In medio corporis truncus circulus cernitur, intra circumferentiam quinque maculis rotundis: et inter has stellulae pictura distinctus, a cujus circumferentia quinque radii exoriuntur. Oris compositione a caeteris non differt, nec victus ratione. Brachiorum longitudine, et vario flexu celerrime natat. Et *Aldrovandi* qui duas ponit.

Prima est prona parte et supina colore Lapidis lazuli: in medio punctulis nigris, et circulis aureis novem radiorum, ac totius corporis ea magnitudo est, qua cernitur. Prona pars variis coloribus delineata, cujus medium, et colorem, et figuram pentaphylli aemulatur.

Secunda multo praescripta minor, undique colore ferruginea, sed nigris aspersa maculis mediam spithamam, aut amplius longa.

Pectinatarum quinque sunt species. *Prima* Rondeletii, primae ejusdem similis, iis demptis, quae sequuntur. Radii circa rotundum corpus dispositi, in exortu suo angulum acutum non constituunt, sed obtusum. Aculei, quibus latera muniuntur, rari, recti, pectinatim dispositi, unde pectinatam stellam appellavit Rondeletius.

In totius corporis centro stellula quaedam expressa est, a cujus ambitu lineae quinque per medium radiorum ad extremum usque protensae sunt, radii initio satis lati sunt. Rara est haec species, ore, dentibus, moribus, facultatibus aliis similis est.

Secunda cujus figura exprimitur (fol. 748.) marginibus albis pectinatim non recte, sed oblique dispositis: interius sanguineis undique conspersa maculis in centro stellulam habet admodum rubram, sed radiis constantem, tota pedem longa est.

Tertia nulla elegantior, ejusdem cum praedicta magnitudinis, colore, ac tuberculis spinosis admodum varia. Nam in medio est os, instar echini, quinque denticulis vix con-

spicuis constitutum, hoc continet stellula septem radiorum, quae interiori parte nigra fere est, exteriori vero coerulea, hanc circulus ambit albus, seu area alba, quam alia ruffa, seu carnea, hunc deinceps circulus circumdat ex undecim tuberculis constans in suprema parte acutis. Singuli autem radii tres habent tuberculorum ordines singulos viginti quinque, aut triginta tuberculis constantes.

Quarta est haud dispari cum praecedenti longitudine, radiis albo coeruleis, marginibus pectinatis ferrugineis: in medio stellula est, ex sex punctatis radiis constituta.

Quinta quae quinque radiis inaequalibus et hirsutis constat.

Echinata est corpore exquisite rotundo, parvoque constat, et radiis quinque, sed brevioribus, unde fit, ut minor sit caeteris. Illi e parvo circulo, in quo crucis figura delineata est, veluti e centro, exoriuntur tenues frequentissimis aculeis horrentes, qua de causa echinatum Rondeletius nominavit, in lateribus dispositis. Radiorum flexuoso motu, serpentum ritu, repit haec stella, et in sicco posita eos movere nequaquam desinit, quousque in partes disjecerit, quae separatae etiam moventur per flexus: ut Vermium partes, et Lacertorum caudae abscissae. Os habet ceratum.

Reticulata est duplex. *Rondeletii* Rondel. de Inf. p. 122. et *Aldrovandi*. Illam a retis sive Cancellorum figura reticulatam, sive cancellatam nuncupamus, et quia inter distinctiones, retibus vel cancellis similes extant tubercula quaedam rotunda, tuberosa etiam vocari potest. Inter majores stellas reponenda est, brachia enim ad pedalem longitudinem perveniunt, crassiora sunt aliarum stellarum radiis. Aculeis parvis utrinque eadem munita sunt. Os habet caeterarum modo. Eleganti illa et reticulata distinctione spectabilis est, et inter anathemata collocanda. Haec tuberculis rotundis coeruleis gemmae Turcoiae aemulis, radiorum marginibus hirsutis et pectinatis: qui-

quilibet radius supina parte apparet conus pinus ideae oblongior. Prona autem parte fertis, tum luteis, tum coeruleis. Singuli radii habent cauliculum tenuem per medium transeuntem.

Arborescens a frondium et ramorum multitudine. Hujusmodi duas vidit Rondeletius. Vna n. permagnam apud Guilhelum Pelicerum Monspeliensem Episcopum, ad Lerinum iselam captam, alteram ex Italia ad ipsum delatam. Ab aliis omnibus stellis plurimum differt. Radios quinque, sive truncos habet, in medio os cum quinque appendicibus, quae multis parvis dentibus horrent, pars ea depressa est, et submissa, ambitus tumet, in quolibet radiorum intervallo foramen, seu rima conspicitur. Quilibet radius statim in binos finditur, hi rursus in binos ramos dividuntur, atque ita deinceps, quousque ad tenuissimos, et capillorum tenuitatem referentes deventum sit. A quolibet oris angulo linea albicans prodit, et per omnium ramorum medium produeta est, alioqui tota stella nigricat, et tenui, atque admodum dura, sed aspera cute tegitur, ramuli omnes intro flectuntur; quod argumento est hos tanquam cirros ad cibum captandum conditos esse, quibus undique dispositis in orbem praeda elabi non potest. Id spectaculum aliquando Rondeletius in mari studiose contemplatus est. Stellam parvo filo alligatam in mare demittebat, in quo expansis ramis natabat, sed praedam aliquam appropinquare sentiens, brachiis omnibus contractis amplexabatur urticae ritu. Rara est haec stellae species, et propterea inter anathemata suspenditur.

Solaris Sol marinus Rondeletio, qui solis referat picturam. Differt a stellis quod in his e medio corporis truncus veluti e centro radii enascuntur, in hoc vero ex corporis rotundi circumferentia, breves, minime asperi superiore in parte, sed veluti ex squamis compositi, in lateribus vero parvis aculeis rigentes,

albi ad extremum usque gracilescentes. Corpus illud rotundum, in medio rosae pictae figuram expressam habet. Ore, victu, facultate a stellis non differt.

Stellae quae plurimum sunt radiorum, vel sunt septem radiorum, vel decem vel duodecim. Aldrov. de Insect. lib. 7. cap. 18.

Septenos quae habet, parte gibba colore ferrugineo obscuriore, spinosis, et parvis quibusdam tuberculis scabra, ac inaequalis, radiis in extremo laevi distorzione inflexis, parte concava ochrae fere dilutum colorem exhibet ad ferrugineum minimum quid tendentem. Extremi laterum, quibus cum medio corpore, tum brachiis juxta eorundem longitudinem sectis committitur, margine crenis, seu denticulis quibusdam albicantibus sunt asperi. Longitudo totius, ac latitudo in peripheriam aequalis est, palmi unius cum dimidio. Singuli vero radii tres prope modum digitos sunt longi, qui longissime a se mutuo palmi unius intervallo distiti sunt.

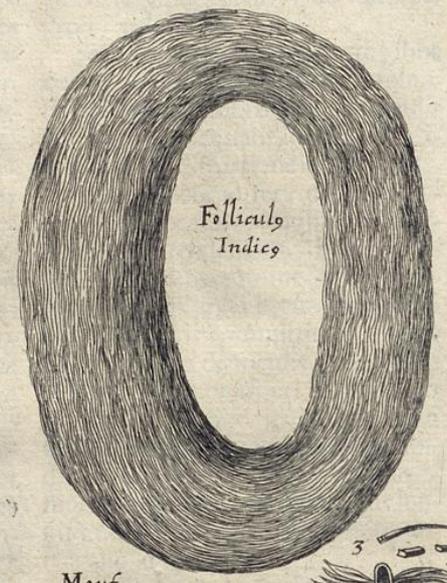
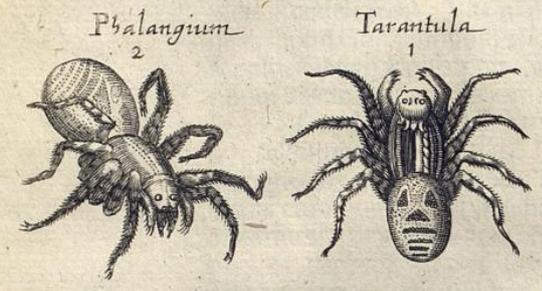
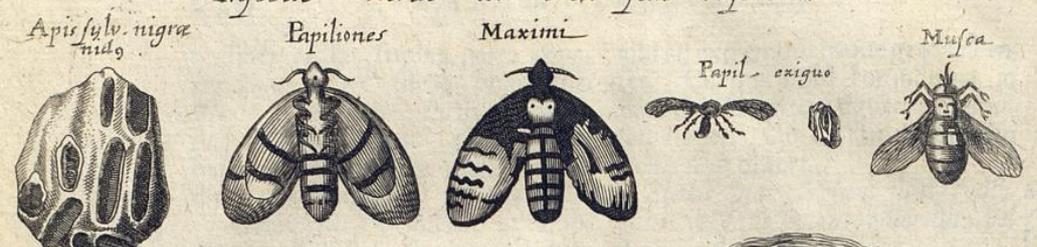
De illa quae *decem brachia* habet ita Columna. Nova et perelegans hujus stellae forma, ab aliis omnibus differens, nec adhuc descripta: nostro littori frequens, ita ut nec ulla retrahantur retia quin ipsis implicata, et simul cum piscibus in foro etiamnum invehatur. Haec admodum fragilis est, ut viva ne ab rete excipiat potius frangi patitur, ita illi se implexa cirris continet. Non vis ulla in extrahenda stella est adhibenda, cum radii sint geniculari, atque genicula conjungens cartilago sit admodum tenuis, qua de re facillime genicula dissolvuntur, nec quamvis radii omnes sint disrupti, emoritur, nisi longo post intervallo. Hujus color subrubens est, forma vero ab aliis stellis diffidere videtur. Haec enim parvum admodum corpus habet: radios quinque sed singuli in binos dividuntur, ita ut decem prima facie, videantur: femipedem longos, nec majores hucusque vidi: stellae diameter pedem aequat. Radii vero omnes geniculis parvis constant, atque singula genicula

v. de
. lib.
. 18.

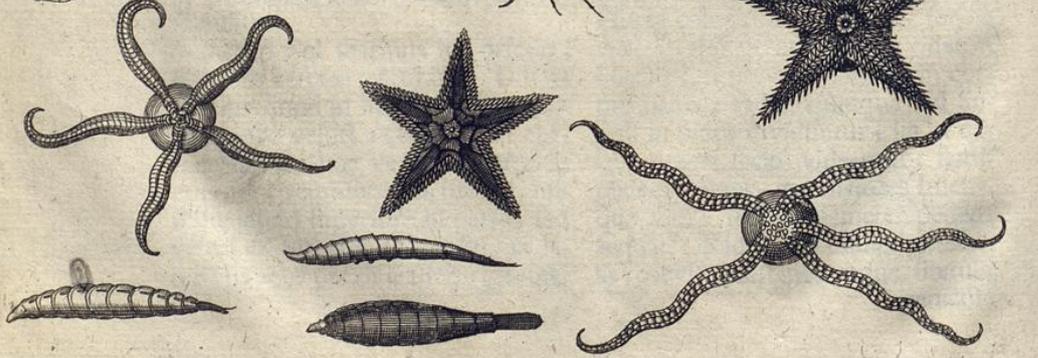
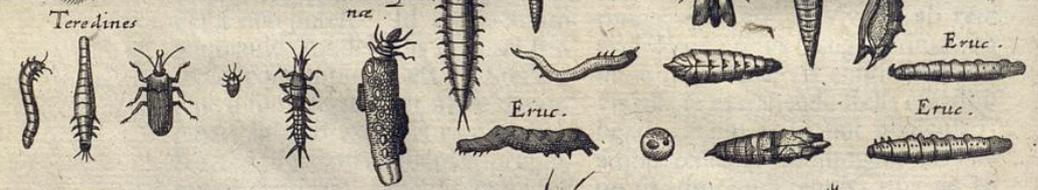
. l. c.

Insecta Varia ad loca sua referenda

Vermes in tubulis delitescetes

Aldro
inf. 6.

Bonde
de Inf.

genicula formam trianguli habent, lineae quidem secantes nunc in dextram, nunc in sinistram partem conjunguntur, spirarum modo, quae alternatim angulos oppositos conficiunt. E singulorum vero triangulorum basi, cirri etiam, ut bases quoque utrinque alternatim producantur, simili modo geniculati, minimi digiti longitudine, et canabini filii crassitie, quibus maxime implicatur, graditur, et apprehendit: Horum superiores parum longitudine, sicuti et crassitie alios inferiores ad extremum usque superant. E centro ipsius alii tenues cirri filii etiam crassitie, et eodem modo geniculati, majores digiti longitudine exeunt, quorum superiores inferioribus minores sunt, atque contrario modo, quo radii majores curvantur, quibus eam apprehendere, atque in os adducere cenfeo, in quorum umbilico visitur inesse, ex adversa parte corpus conspicitur rotundum, laeve molle, cujus inte-

riora propter tenuitatem considerare nequivi: ipsa vero facillime disjungitur a stella: laevis est tota, sed aspera tactu videtur propter geniculorum, et cirrorum multitudinem, crusta integitur duriuscula, ita ut offeis geniculis, sed non admodum duris, compacta videatur. An splendeat, ut alia noctu, cum vivam domi habere non potuissim, experiri non potui. Haec Fabius Columna.

Postrema duodecim habet radios, qui quidem singulis singulos habent caules coeruleos per medium transeunt, a quorum utroque latere sunt striae, seu lineae transversae, sanguineae frequentes: in medio quoque circulus ejusdem coloris, undiquaque radiorum margines denticulati, coloreque albicante. Tam variae, et multiplices stellarum formae conspiciuntur, ut quaerendi, et contemplandi nullus sit finis.

CAPUT III.

De Hippocampo et Vva marina.

Aldrov. H.
inf. 6. c. 16.

Hippocampo, ab ἵππος et κάμπερι nomen datum est. Repando enim est corpore, et in arcum se curvante, erucasque cauda maxime refert: reliquo vero corpore, equum imitatur. Marcellus voce ἵππος, magnitudinem denotari putavit. Nonnulli *gallum marinum*, quidam Salamandram marinam dixere.

Rondelet.
de inf. c. 9.

Ita eum nobis Rondeletius descripsit. Hippocampus toto corpore incisuras habet, dodrantalem magnitudinem non superat, saepe minor reperitur, pollicis est crassitudine, rostro oblongo, tubuli modo cavo sine scissura, ab inferiore ejus parte operculum foramini opponitur, ad claudendum, vel demittitur ad aperiendum: oculos habet rotundos, satis prominentes, in capitis vertice pili erecti sunt, qui adeo tenues sunt, ut non in mortuis et exsiccatis,

sed in viventibus tantum Hippocampis, et natantibus appareant, quemadmodum et qui in reliquo sunt corpore. Toto capite, collo graciliore, ventre protuberante, equo valde similis est.

Post oculos quo in loco in caeteris piscibus branchiae esse solent, pinnulae duae articulis similes sunt, maxime ob situm, utrinque unica. Branchiae vero nullae sunt, neque rectae neque detectae, sed supra dictas pinnulas duo sunt foramina sursum spectantia. Sub ventre rimulas duas habet. Ex una alvi excrementa, ex altera ova foras emittuntur. Cauda reliquo corpore tenuior est; quadrata, cum exochis aculeatis, toto etiam est corpore similiter aculeato, veluti ex cartilagineis circulis compacto, ex quibus aculei extant, membranulis intermediis, ut nulla caro appareat. Colore est

G g g

fusco

fusco punctis albis notato, ventre albicante. Ventriculum pro corporis ratione satis magnum habet, hepar rubrum, similiter ova rubra, cor exiguum. Caudam quovis modo inflectas, et qualem vivo figuram tribueris, talem mortuus et exsiccatuſ ſervat.

Aelian. H. Anim. 14. c. 16.

Venenatum, ſed ſolo ventre Aelianus prodidit. Qui ex vino decoctum bibit, primo ſingultit; mox ſicca tuſſi afficitur. Venter ſuperior intumeſcit; per nares aquoſa piſculenti odoris egeruntur: oculi ſanguine ſuffunduntur; etc. Qui evadunt, aquam, mente capti, ſummo ſtudio proſequuntur. Remedium, acutum in quo ſepia ſuffocata eſt, Aëtius ponit. Veneficæ eum in amatoriis uſurpant.

Plin. H. N. 3. c. 6. 7. Galen. l. 11. ſimpl. c. 41.

Uſus eorum ſingularis in canis rabidi morſu eſt, ut apud Aelianum habemus. Plinius leporis marini venenum reſtinguere potos; alligatos Venerem concitare ait. Galenus, uſtoſ alopecii prodeſſe ſcribit. Vehementer vermes, ſi torreatur, et cum aqua abſynthii propinentur pellere Rondeletius ex Graeco quodam habuit.

Rondel. de Inſect. c. 25. Aldrov. H. Inf. 7. c. 17.

De Vva marina ita Aldrovandus. Piſcatores noſtri, inquit Ronde-

letius, ova ſepiarum racematim compacta a pediculo uno dependentia, earundem atramento aſperſo Vvam marinam nominant. Eſt etiam Vva marina zoophyton, diverſum ſane ab eo, quod nobis depinxit Rondeletius, cujuſ imaginem, cum de zoophytis agimus, tradituri ſumus: de hoc loquitur Plinius cum ſcribit. Rerum quidem non ſolum animalium ſimulachra (mari) ineſſe, licet intelligere intuentibus uvam, gladium, ſerras. Noſ vero et hocce egregium aſpectu animal Inſectum potius, quam alterius cujuſpiam generis Vvarum racemum vere referens in Oceano deprehenſum damus depictum; et ad vivum delineatum; ea magnitudine, qua depictum videtur in hac tabula: acinis ſane undiquaque reſertiffimum; quorum alii coerulei: alii amethiſtini: alii rubentes; capite duobus corniculis Limacis inſtar praemunito, movetur motu progreſſivo.

Et tantum de Inſectis. Si quid interim ſcitu dignum obſervatum fuerit, addi poterit impoſterum.

Quia vero ita Historiam Animalium abſolvimus,

SOLI DEO ESTO GLORIA, IN SEMPITERNA SECVLA, AMEN!

INDEX

INDEX IN HISTORIAM NATURALEM DE INSECTIS IOHANNIS IONSTONI,

Medicinae Doctoris, prior numerus Historicae descriptionis paginam seu locum indicat, posterior Tabulam Iconisfmi demonstrat.

<p>A.</p> <p>Anelytra Bipennia. Pag. 61. Detectipennia. 1. Quadripennia. 1. membranacea. 1. farinacea. 38. Anthrenus. 136. aquaticus. 201. Apis, Nomen, 1. t. 1. Descriptio, Locus, 2. Generatio, 3. Vicus, Aetas, 5. Volatus, Sos- nus, Odonatus, Auditus, Antipathia Morbi, 5. Ingenium, 6. Vjus, Differentiae. 8. Apis amphibia. 11. Aquis mulsis. 15. Araneus, tab. 18. Nomen, Descriptio, Locus, Vi- cus, Generatio, 140. Antipathia, Ingenium, 141. Nocumenta et Remedia, Vjus, Differen- tiae. 142. Afcarides. 196. Afellus, Nomen, 180. Descriptio, Generatio, 88. t. 23. Afellus arvensis. 136. Afilus, t. 10. Nomen, Descriptio, Natura, 77. Differentiae. 78. aquaticus f. marinus. 205. Attelabus. 201. arachnoides. 203. Aureliae Aldrovandi. 179. Axacoullin. 188.</p> <p style="text-align: center;">B.</p> <p>Bctiola alata Moufeti. 92. Blattae, Nomen, Descriptio, Vjus, Differentiae. 116. t. 16. Bombylius. 89. Bombycis aemulus Temicli dicitur. 180. Bombycum historia. 164. Bombyx. 164. t. 22. 23. Bruchus. 87. t. 11. Buprestis, t. 16. Nomen, 110. Descriptio, Locus, Vicus, Venenum, Differentiae. 111. Buprestis Dodonaei vera. 93.</p> <p style="text-align: center;">C.</p> <p>Cantharides, t. 16. Nomen, Descriptio, Locus, Vicus, Generatio, Nocumentum, 107. Vjus, differentiae. 108. Cantharides aquaticae. 201. Cera, Nomen, t. 2. Descriptio, 19. Locus, Na- tura, Differentiae. 20. Chrysalis. 60. Cicada, Nomen, 30. t. 11. 12. 13. Descriptio, Locus, Vicus, 31. Generatio, Aetas, Cantus, 32. Natura, Vjus, Differentiae. 33. aquatica. 201. t. 12. Rondeletii. 92. Cicindela, t. 16. Nomen, Locus, 113. Generatio, Vjus, Differentiae. 114. Cimex, Nomen, Descriptio, 125. t. 3. Locus, Ge- neratio, Fuga, Vjus. 126. Cimices sylvestres. 34. t. 17. Genera varia. 35. Congener Tauri volantis Brasiliensis. 106. t. 16. Coreulus. 201. Coss. 188.</p>	<p style="text-align: right;">Pag. 181.</p> <p>Coyayhoal. 181. Crabrones, t. 1. Nomen, Descriptio, Locus, Vicus, Generatio, 28. Antipathia, 29. Vjus 30. Cucujus. 112. Cuchipilutl. 188. Culex, t. 10. Nomen, Descriptio, Locus, 79. Cibus, Generatio, Natura, Remedia, 80. Vjus, Differentiae. 81. Curculio. 180.</p> <p style="text-align: center;">E.</p> <p>Ephemeron musca. 78. Erucae, t. 19. 20. 21. Nomen, Nutrimentum, Generatio, Natura, 151. Vjus, Damnum, Remedia. 152. glabrae Moufeti. 152. t. 19. 20. hirsutae densioris pili Moufeti. 152. t. 19. rarioris pili Moufeti. 156. Erucae Aldrovandi Tabulae primae, 157. t. 21. secundae, 158. t. 21. tertiae, 159. t. 21. quarta, 161. t. 21. quinta, 161. t. 21. Textae. 163. t. 21.</p> <p style="text-align: center;">F.</p> <p>Forbicinae. 131. t. 17. Forficula. 117. t. 16. aquatica. 201. Formica, t. 17. Nomen, Descriptio, Locus, Vi- cus, Generatio, 120. Natura et Ingenium, An- tipathia, 122. Vjus, Damna et Remedia, Dif- ferentiae. 123. alata. 118. Fucus, tab. 1. Nomen, Descriptio, Generatio. 22.</p> <p style="text-align: center;">G.</p> <p>Gryllus, Nomen, Differentiae. 91. t. 12. Grylloalpa Moufeti, Nomen, Differentiae. 93. t. 12.</p> <p style="text-align: center;">H.</p> <p>Herbivorae. 73. Hippocampus. 211. t. 26. Hirudo lacustris. 207. t. 25. marina. 206. t. 25. Holzspecht Tigurinatorum. 86. Humitugae. 73.</p> <p style="text-align: center;">I.</p> <p>Insecta aptera octo pedum. 137. duodecim et quattuordecim pedum. 151. aquatica. 200. apoda. 206. multipeda. 204. paucipeda. 200. pedata. 200. Insecta Coleoptera f. Vaginipennia. 82. Terrestria apoda. 185. pedata non alata. 120. paucipeda. 120. multipeda non alata. 170. Involulus Plauti. 112. Ips. 112. Julius. 183. t. 23.</p> <p style="text-align: center;">K.</p> <p>Rupfertourm. 197. G g g 2 Lacer.</p>
---	--